



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 299/08-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti N., s. r. o., P., zastúpenej advokátom JUDr. P. E., B., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 119/06 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti N., s. r. o., P., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. júla 2008 doručená sťažnosť spoločnosti N., s. r. o., P. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. P. E., B., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 119/06.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že:

«Konanie č. 27 Cb 119/06 v právnej veci sťažovateľa, spoločnosti N., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľ“) sa na Okresnom súde Bratislava I. vedie od 28. 2. 2006. Dňa 22. 12. 2006 bol do rúk predsedu súdu odoslaný list sťažovateľa, v ktorom sa domáhal prešetrenia postupu súdu v predmetnom konaní, ktorý bol aj napriek predchádzajúcim výzvam sťažovateľa nečinný a vo veci ani po 10 mesiacoch odo dňa doručenia žalobného návrhu žiadnym spôsobom nekonal. Predseda súdu listom zo dňa 26. 1. 2007 konštatoval, že sťažnosť sťažovateľa je dôvodná a v konaní došlo k zisteniu prierahu. Následne dňa 22. 2. 2007 bol súdom vydaný platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odôvodnený odpor. Na výzvu súdu podal sťažovateľ dňa 15. 3. 2007 k odporu vyjadrenie. Napriek promptným reakciám sťažovateľa na výzvy súdu, súd vytýčil pojednávanie až na deň 12. 7. 2007. Doručeniu predvolania na pojednávanie predchádzala výzva sťažovateľa na konanie vo veci a vytýčenie pojednávania za účelom jej prejednania. Od konania pojednávania, dňa 12. 7. 2007, ktoré bolo odročené za účelom predloženia dôkazov zo strany žalovaného, na ktoré sa odvoláva a na základe ktorých popiera sťažovateľov nárok, sme súd viackrát vyzývali na vytýčenie termínu pojednávania vo veci. Ide napr. o podania zo dňa 18. 9. 2007, doručené súdu po uplynutí lehoty na predloženie dôkazov žalovaným, podanie zo dňa 4. 10. 2007, 12. 11. 2007 a 18. 1. 2008. Od posledného úkonu súdu prešlo 12 mesiacov, do dnešného dňa však súd vo veci nevykonal žiadny úkon smerujúci k nariadeniu pojednávania a prejednaniu veci pri dodržaní zásady hospodárnosti a rýchlosti súdneho konania.

Ako z uvedeného vyplýva súd je v konaní prevažne nečinný, čím neúmerne predlžuje konanie a tým porušuje právo sťažovateľa na prejednanie veci bez zbytočných prierahov, upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy ako aj v čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa ktorého má každý právo na to, aby

jeho záležitost bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.»

Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 119/06 porušil jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal mu vo veci konať bez zbytočných prietahov a zaplatiť jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 500 000 Sk, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia v sume 23 419 Sk.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo

návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Pri skúmaní opodstatnenosti sťažnosti, ktorou sa namieta porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prihliada ústavný súd na doterajšiu dĺžku konania a na to, že odmietnuť sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú môže okrem iného v prípade, keď zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré možno kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle uvedeného článku ústavy (napr. I. ÚS 57/01, II. ÚS 199/02, IV. ÚS 296/04).

Pojem „zbytočné priet'ahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojmom autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovenú lehotu na vykonanie toho-ktorého úkonu súdu alebo iného štátneho orgánu.

Pri posúdení, či došlo, alebo nedošlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd na takéto lehoty síce prihliada, avšak ich nedodržanie automaticky nevyvoláva porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci.

Vychádzajúc z uvedeného, z predloženej sťažnosti a z k nej pripojených vyjadrení ústavný súd zistil, že rozsahom ide zatiaľ o ojedinelú nečinnosť okresného súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov (12), ktorá prešla do štádia predloženia dôkazov súdu.

Vzhľadom na uvedené, najmä na doterajšiu dĺžku konania a na vzniknutý ojedinelý priet'ah, ústavný súd sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Ak by však okresný súd nepokračoval v konaní podľa § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v ďalšom jeho priebehu by mohol porušiť základné práva sťažovateľky.

Keďže ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú, bolo bezpredmetné rozhodovať o jej ďalších návrhoch.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2008